

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsakega prvni in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“ Vodnikove ulice št. 2. — Naznanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. aprila, 1897.

Letnik X.

Nova državna zbornica.

Volitve v A striji so končane Novoizvoljeni poslanci, katerim so volilci dali v roke svoje zaupanje, sešli so se prvič dne 27. marca. Ker so letos volili tudi volilci pete kurije, zato je v zbornici sedaj 425 poslancev ali 72 več ko poprej. Poglejmo nekoliko, kakšnega mišljenja so možje, ki bodo v prihodnjih šestih letih delali postavo. Ni ga tako različnega državnega zbora kakor je naš in to ne samo po narodnosti ampak pred vsem tudi po načelih, katerim so ti možje vdani. Zastopani so Nemci, Č-hi, Poljaki, Rusinci, Slovenci, Hrvati, Italijani in Rumuni. Največ je Nemcev, nad 200, Slovanov le okrog 170. Italijanov blizu 20 in nekaj Rumunov. Po mišljenju in nazorih so pa še bolj različni: 59 Mladočehov, 58 Poljakov, 46 nemških liberalcev, 37 konservativcev, 37 somišljenikov nemške ljudske stranke, 30 krščanskih socijalistov, 28 liberalnih veleposestnikov, 20 somišljenikov katoliške ljudske stranke, 14 socijalnih demokratov in 13 katoliških Slovencev. Potem je pa še nekaj manjših strank, ki imajo po 2 do 9 poslancev. Ali ni to prava mešanica? Vsaka teh strank bo hotela svoje načrte izvesti a sama zase ne bo mogla ničesar in ker je preslaba iskala bo zaveznikov. Kakor kažejo števila, je Slovencev malo število. Zato bo treba tudi njim si iskati zaveznikov. Sprožili so tedaj nekateri misel, da naj se ustanovi jugoslovanski klub, to je zveza slovenskih, hrvaških in dalmatinskih poslancev. Gotovo bi bilo to nekaj lepega. V slogi je moč in zjedinjeni bi ti poslanci marsikaj lahko dosegli, česar bi vsak zase ne mogli. Toda da bi kdo pri jugoslovanskem klubu delal zase, tega ne smejo naši poslanci pripustiti in tudi ne bodo. Stvar je namreč ta. Grofu Badeniju je mnogo na tem, da prej ko prej reši na občno zadovoljnost pogodbo z Ogrsko. Zato pa skuša iz raznih strank sestaviti vladno rečino, s katero 'bi dobro uspeval v svojem ministerskem poslu. Zvariti mora

tedaj iz raznih strank neko celoto. To seveda ni lahko, ker vsaka stranka bo potem zase kaj zahtevala če ji vlada ne bo ustregla, potem ji bode pa nagajala kar se bo dalo. Badeni pa nič kaj rad ne daje in jasno je, da skuša pridobiti si stranke, ki so s malim zadovoljane, kakor mi Slovenci. Saj smo daleč na okrog znani po svoji popustljivosti v verskih in narodnih stvarih nasproti vladi. Tako si je vsaj mislil ministerski predsednik ter dovolil dvornemu svetniku svetniku Šukljeju, da je kandidiral v delenjskih mestih in bil brez posebnih težav tudi izvoljen. Gospod dvorni svetnik, mož danes tak, jutri drugačen, kakor ravno treba, a vedno vladit zvesto udan (in ne v svojo škodo), ta mož pa naj bi vzel najeti jugoslovanskega kluba v roke in se potem podil za Badenijem čez drn in strn. Tako so menda gospodje računali, a volilci so jim zmešali strene. Izvoljeni so možje samostojni, odločni, ki dobro poznajo politično uro pri Šukljeju in zato mu nikakor nočejo dati vodstva v jugoslovanskem klubu. Tako je prav! Želimo, da se ta zveza ustanovi, a nje vodstvo naj prevzame mož jasni, trdni načel, drugačnega značaja kot Šuklje. Če bi bil Šuklje s svojimi tovariši povsod in vsigdar ustregel vladi, gotovo bi ne bilo izostalo kako povišanje zanj, nam in našim poslancem pa očitane, da za narod niso nič storili. Mi Slovenci smo bili, smo in bomo vedno vneti za blagor države, širne Avstrije. A zahtevamo pri tem, da se nam dajo pravice, katere nam gredo. Vlada nas zatira kjer le more, dokaz za to so poročila o volitvah na Stajerskem, Koroskem in Primorskem, koder so se nam godile vnebovpijoče krivice. In ravno zato ne moremo vedno za vladno biti; to bi bilo celemu narodu v škodo, le nekaterim pa v korist. Pričakujemo, da bodo poslanci gléde tega storili svojo dolžnost, da bodo po previdnosti pa odločno tirjali pravice in branili svetinje našega naroda.

Razgled po svetu.

Večkrat trdijo naši nasprotniki, da katolici ne skrbé za občni blagor. To pa je velika laž in zadnji dogodki na *Nemškem* podpro našo trditev. Poročali smo namreč zadnjič, da hoče cesar imeti na vsak način nekaj ladij. Katoliški poslanci pa so sprevideli, da jih ni treba, ampak s tem bi se le davek povišal in trpeli bi davkoplačevalci. Krepko so se tedaj onemu predlogu nemške vlade ustavljali in pri glasovanju predlog ni obveljal. Cesarja nemškega to grozno jezi in nekateri listi pišejo, da bo nemški državni zbor razpuščen in tudi dosednji ministri bodo se baje drugim umaknili. Pa tako hudo vender ni. Cesar si je vedel pomagati. Kar naročiti je dal pri nekem tovarničarju dve taki ladiji oklopnici in se tolazi, da bo potem državni zbor že dovolil denar zanje. Nemški cesar dela tedaj tudi brez drž. zbora.

Na *Laškem* spuntali so se dijaki visokih šol, ker jim nekateri učitelji niso bili po volji. Laška vlada je visoke šole v Neapolju, Palermi in Pizi kratko malo zaprla, dokler ne bi rogovileži mirovali. Upornim dijakom v Rimu pa so volitve pomagale iz zadrege. Vodja visoke šole, za katerega so dijaki najmanj marali, ta je izvoljen za državnega poslanca in zato mora zapustiti vodstvo rimske šole. — Volitve na *Laškem* so končane. Največ privrženecv ima sedaj vladajoča stranka. Precej poslancev priporili so si socijalni demokratje, za katere je Italija radi izmolzenega prebivalstva kakor nalašč. Le Crispijeva stranka, stranka sleparjev in goljufov, ta je izgubila precej mož. Katolici se po naročilu sv. Očeta volitev niso udeleževali.

Na *Francoskem* prišli se zopet na sled velikanskim goljufijam. Cela vrsta poslancev je bila podkupljena, da so k sleparijam, za katere so dobro vedeli, zatisnili jedno ali obe očesi. Sedaj se trudijo velike glave na vso moč, da bi pred svetom prikrili svoje umazarije. Boje se, da ne bi jim potem ljudstvo več ne zaupalo. — Tudi nasledek brezverstva, katero je na *Francoskem* doma!

V *Petrogradu* na *Ruskem* pričakujejo po Veliki noči visokih gostov in se že pripravljajo, da jih dostojno

vporejmo. Prvi pride naš cesar, kateremu na last bodo napravili vojaki in ladijeve veliko parado. Čaka ga prav slovesen vprejem. Potem pride kralj siamski iz vzhodne Azije. Za njim bo obiskal ruskega carja nemški cesar laski kralj in kraljica, črnogorski knez. Zadnji pa bo predsednik francoske ljudovlade.

Na *Turškem* in na *Kreti* so stvari tako zamotane; da prav nič ne vemo, pri čem smo. — Na *Kreti* sami se ustaši in pa Turki vedno po malem koljejo in vse večje tuje države imajo na *Kreti* po več sto vojakov, tako tudi naša Avstrija. Ti vojaki morajo čuvati, da se ne vname kaka velika bitka med kristjani in Turki. — Otok obdajajo vojne ladije tujih držav ter ne puste, da bi Grki na *Kreto* dovažali živeža in streliva. Naše avstrijske ladije so že 3 grške z živežem obložene ladije vjele in nazaj peljale na grško obrežje. — Na turško-grški meji so i Turki i Grki spravili veliko vajakov vkup. Turkom nič prav ne diši vojsko začeti, ker bi se za njih hrbtom spuntali A'banci. Tudi niso gotovi, kaj da bi Srbi in Bulgari storili v slučaju vojske, ali bi pomagali Grkom ali ne. Iz Carigrada odpuljo je turško brodovje proti Grški. M. hamedansko prebivalstvo je odhajajoče ladije z velkim navdušenjem pozdravljalo. Tuje države bi radi ubranile vojsko Turkom v korist. Čiti se moramo le grškemu kralju in narodu, ki še v tem težavnem položaju ni zgubil poguma, ki ga žene za pravično stvar v boj.

Ko je v Severni Ameriki nastopil novi predsednik zveznih držav, pričakovali so *Kubanci*, da bodo dobili kaj pomoči. Pa vstasi so se varali. Mak Kinli, tako se imenuje novi predsednik, dal jim je razumeti, da ne mara pihati, kar ga ne pče. Gotovo je Špancem zato malo odleglo, ker bali so se že vojske z Zveznimi državami, ko bi se te jele kaj mešati v vojsko na Kubi, katere kar noče konec biti.

Kuga v *Indiji* pojenjuje. Predzadnji teden umrlo je 1258 ljudi, zadnji teden pa 1139. — Dosedaj je zbolelo vsega vkup 10.045 ljudi, umrlo jih je pa 8475 ljudi.

Listek.

Reva.

Francoska národna pripovedkar

Priobčil Ivan Steklasa.

Zivel je enkrat neki kovač, kateremu je bilo ime Reva. Pes njegov pa se je zval Beda.

Reva je bil tako siromašen, da ni imel niti bleba niti pogače; tudi ne železa, da kuje, ker mu ni hotel nobeden nič več posojevati.

Nekega dne prideta mimo njegove kovačnice Bog in sv. Peter; po licu ne bi rekel nobeden, da sta bila bogata, kajti Bog je sedel na oslu, ki se je bil ravno zbosil.

»Hočeš-li mi osla podkovati?« vpraša Bog.

»Hočem«, odgovori Reva. Ali ker ni imel niti koščka železa v svojej kovačnici, sname s prsta debel srebrn prstan, jedini ostanek nekdanjega premoženja, pa ga začne na svojem nakovalu kovati.

»Kaj ti to delaš od tega srebra?« reče dobri Bog.
»Podkvo za tvojega osla«, odgovori Reva, ter prikuje srebrno podkvo božji živinici na nogo.

»Koliko zahtevaš za svoje delo?« vpraša ga Bog.
»Nič«, odgovori Reva, »jaz mislim, da nisi bogatejši od mene.«

»Pa dobro, ker ti nočeš denarja, dam ti na izbiro tri dare; premisli se, pa izberi, kar te je volja.

»Zahlevaj raj!« reče mu na tiho sv. Peter.

»Ni še sila«, odgovori kovač. »Jaz bi rad, da ne more nič, kar pride v mojo mošnjo, iziti brez mojega dopuščenja.«

»Naj ti bo«, reče dobri Bog. »A drugi dar?«

»Zahlevaj raj!« prišepne mu sv. Peter.

»Pusti me na miru, stari sitnež; za to je še dosta časa. Jaz bi rad, da se ne more nobeden, ki se vsede na moj stol, z njega vzdigniti, dokler mu jaz ne dovolim.«

»Pa dobro«, reče dobri Bog. »Zdaj ti ostane samo še jedna želja. Izberi si jo!«

»Zahlevaj raj!« zamrmlja sv. Peter.

»Molči no, stari čvekač«, odgovori kovač; »ko umrem, deli me bodo, kamor bodo hoteli. Jaz želim, da ne more nobeden, ki je splezal na moj oreh, z njega doli, dokler ga jaz ne pustim.«

Dobri Bog mu dá tudi ta dar, potem se vsede na svojega osla ter se podá na daljni pot s sv. Petrom.

Reva je bil tudi s svojimi tremi darovi ravno tako bogat kakor poprej; ni se noben dan do sitega najel, a njegov pes je bil mršav kakor žebelj.

»Oh!« pomisli večkrat sam pri sobi, »ali sem bil neumen, da nisem zahteval bogastva; kmalu pa bi se zapisal vragu!«

Nekoga večera vidi on, kako stopi v njegovo kovačnico lep gospod ter mu reče:

»Ker ti zeliš svojo dušo zapisati, pogodi se z menoj, jaz ti jo dobro plačam, dal ti bom zlata in srebra, kolikor hočeš.«

»Dobro«, reče Reva »za koliko let se pogodiva?«

»Za dvajset.«

»Dobro, za dvajset; pogodba je gotova.«

Vrag dá Revi zlata in srebra, in on je živel po svoji volji. Ali dvajset let hitro mine, ko ni dolgega časa, a mošnja je polna denarja. Ko pa preteče dvajseto leto, pride vrag po Revo.

»Precej pridem za teboj«, reče Reva, ali prej se hočem malo umiti in urediti; vsedi se malo na moj stol, precej sem gotov.

Vrag se vsede na Revin stol. Reva se kmalu uredi, in ko je bil gotov, reče vragu:

»Pojdeva li?«

Vrag je poskušal vstati, ali ni se mogel niti ganiti kakor da je prikovan k stolu.

»Jaz te čakam, kaj ti ne misliš iti?«

»Jaz ne morem vstati«, odgovori vrag.

»Koliko let mi še daš, če te pustim?«

»Dvajset«, odgovori vrag.

Vrag se vmakne z Revinega stola. Ali dvajset let preteče hitro, ko ni dolgega časa, a mošnja je polna denarja. Ko mine dvajset let, glej vraga s tremi drugimi tovariši po Revo.

»Oh«, reče mu Reva, »pusti me, da se malo uredim, če hočeš orehov, glej jih, tam-le na mojem orehu čisto zrelih. Boljih v svojem življenju nisi okusil.«

Vsi štirje vragi se popnejo na oreh ter začno tretje orehe. Ko se pa Reva uredi, pride pod svoje orehovo drevo ter začne zasmehovati vrage, ki niso mogli doli.

»Pusti nas od tukaj, Reva«, vpil je vrag, »dal ti bom še dvajset let in denarja, kolikor zaželiš.«

Reva je dopustil, da zlezejo doli. Ali dvajset let preteče hitro, ko ni dolgega časa, a mošnja je polna denarja. Glavar vražji, Platus, pride po Revo ter pripelje s seboj vse svoje peklenške tovariše.

»Tukaj sem«, reče Reva, ali o tebi trdijo, da se moreš storiti mahjnega, kakor hočeš. Je-li to res? Morate-li se spremeniti v mravljinice ti in tvoji tovariši?«

»Moremo«, odgovori Platus.

V istem trenutku spazi Reva, kako hitro mesto vragov mravljinol v mošnjo, jo hitro zaveže in dene na nakovalno ter začne po njej biti, dokler mu pot košulje ne premoči. Tako je delal vsaki dan iznova.

Med tem pa so prenehali na zemlji prepiri in vojske, kajti vrag ni nič več vznemirjal sveta. Vse je bilo srečno in zadovoljno razun prepirljivcev, ki so zdaj umirali od glada. Zategadel se jih je podalo k gospodarju potožiti. Zdaj zvé gospodar, da drži Reva peklenške zaprete v mošnji. On mu zapové, da jih spusti, ker ne bi rad, da prepirljivci njegovi poginejo od glada. Zagrozil se mu je celo, da ga bode že ugonobil, če ga ne uboga.

Reva se je zbal za svoje življenje ter izpustil vrage pod pogodbo, da ne pridejo ponj nobenkrat več.

In zdajci se ponové vojske in prepiri; prepirljivci si polnijo zopet mošnje z denarji, a gospodar njihov je bil popolnoma zadovoljen.

Slednjič umre Reva ter pride pred nebeška vrata. Potrka kuc! kuc! Sv. Peter gré odpirat.

»A, ti si tedaj tukaj, Reva«, reče mu zasmehljivim glasom. Za te nimam tukaj mesta; moral si zahtevati raj; nisem-li ti takrat rekel?« pa mu pred nosom zaklene vrata.

Reva pride zdaj pred vrata v vicah, potrka: kuc! kuc! Vratar odpre omrežje, pregleda dobro vsa dela Reve, pa reče:

»Ti imaš premalo malih, a preveč velikih grehov, pa za te tukaj ni mesta ter hitro zaklene vrata.

Reva se poda zdaj pred peklenška vrata, a ko ga vratar zapazi, zapre se od vseh strani ter mu reče:

»Nazaj, Reva, semkaj-le ne boš nikdar stopil ti si nisr lepo zdelal, ko smo bili v tvojej mošnji.

Reva se povrne zopet na zemljo, kjer tudi ostane od tega časa v društvu s svojim pesom Bedo.

Dopisi.

Iz Mekinji pri Kamniku 24. marca: Naša lepa starodavna cerkev znabiti se nikdar ni bila tako mnogobrojno obiskana, kakor pretečeni teden, ko se je vrtil pri nas sv. misijon za mekinjsko faro (od 14.—21. marca). Če je tudi bil sv. misijon v prvi vrsti namenjen le za domačine, je vendar vrelo ljudstvo od blizo in daleč k misijonskim pridigam, posebnost ker je bilo cel teden ne navadno ugodno vreme. Pri tej obilni udeležbi nas je tolazila misel: dokler bode naše slovensko ljubstvo s tako vnemo poslušalo zveličavne verske nauke, še ni izgubljeno, naj mu tudi mnogi neprijatelji stavijo razno vrstne zanjke. Gotovo pa je, da je sv. misijon eno glavnih sredstev za probujenje verskega življenja med narodom. Občudovati smo morali neumorno, neutrudljivo delovanje gospodov misijonarjev lazaristov na prižnici in v spovednici. Prenovili so in k dobremu vneli celo faro, tako da nihče od faranov ni zaostal. Kakor pa moramo prečastitim gospodom misijonarjem izreči javno priznanje, tako smo dolžni tudi pohvaliti domače farane, ki so cel teden se redno udeleževali duhovnih vaj. V soboto se je cela fara slovesno posvetila prečistemu Srcu Marij-nemu, katerega bratovščina je kanonično ustanovljena. V nedeljo popoldne pa je bil sklep sv. misijona; ljudstva iz vseh krajev se je zbralo silno veliko; sklepno slovesnost so povikšali preč. gospodje: guardijan o. Teodorik Murn, vikarij o. Angelus Mlejnik, župnik Franc Gornik, župnik Janez Molj in mestni kapelan Kalan. Procesija z misijonskim križem, katerega je izdelal kipar Jožef Grošelj v Selcih v naravni velikosti, je bila zares veličastna; križ so nesli mekinjski fantje; mnogo deklet je bilo v belih oblekah in ovenčanih; mnogo jih je svetilo. Prav iz srca smo zapeli k sklepu: »Te Deum laudamus«. S teškim srcem in solznimi očmi so se ljudje ločili od preč. gospodov misijonarjev. Blagoslovi naj Bog vse nauke, ki ste jih, preč. gospodje misijonarji, v srca ljudem vsejali, ter Vam obilno vrne trud, ki ste ga pri nas imeli.

Štajarsko. 27. marca. Mesta in trgi po natej deželi imajo v državnem zboru osem zastopnikov, od teh jih na Spodnji Štajar pride po »liberalno« sestavljenem volilnem redu samo dvoje: jeden za kraje ob Dravi, drugi pa za one blizu Savinje. Letos so mestjani in tržani na volišče stopali dne 20. marcija. Kako so volitve izpadle, vidi se iz sledečih podatkov: V okraji

Celje-Brezice so »Nemci« oddali vsega skupaj 640 glasov, Slovenci pa 508 glasov. Leta 1891 so Nemci imeli 541, Slovenci pa 446 glasov. Po posameznih volitvenih krajih bilo je tako le: Celje 344 nemških in 88 slovenskih glasov, (leta 1891 pa 260 proti 61), v Konjicah 47 proti 10, (onokrat 42 proti 8), na Vranski 2 nemška in 51 slovenskih, (4 in 41), v Sevnici 21 nemških in 33 slovenskih, (13 in 28), v Vojniku 26 nemških in 22 slovenskih, (26 in 25), v Ljubnem nič nemških in 37 slovenskih, (0 in 39), v Smarji 5 nemških in 33 slovenskih, (9 in 23), v Gornjigradu nič nemških in 60 slovenskih, (3 in 48), v Mozirji nič nemških in 32 slovenskih, (0 in 47), v Brezicah 67 nemških in 31 slovenskih, (60 in 18), v Rogatcu 35 nemških in 9 slovenskih, (29 in 3), v Šoštanji 28 nemških in 28 slovenskih, (27 in 25), v Zalcu 4 nemški in 36 slovenskih, (1 in 43), v Laškem 34 nemških in 7 slovenskih, (35 in 9), v Vitanji 19 nemških in 2 slovenskih, (19 in 2). Nasi Nemci in Po sili-nemci so si kandidata poiskali na Dunaji, to je gospod profesor dr. Pommer; Slovenci našli so ga v Celji, to je bil gospod dr. Hrašovec. Pri volitvi je prvi dobil 640 glasov, drugi pa 508 glasov. Slovencem se torej za letos ni bilo mogoče, da bi »Nemce« premagali. — Tudi za kraje ob Dravi niso »Nemci« svojega moza našli doma, ampak na Dunaji, gospod se piše dr. Wolfhardt, slovenski kandidat pa je bil gosp. dr. Rosina v Ljutomeru. V mestu Maribor glasovalo je 585 nemških in 53 slovenskih volilcev (369 in 31), v Ormožu 50 nemških in 33 slovenskih, (46 in 35), v Slovenji Bistrici 52 nemških in 5 slovenskih, (55 in 16), v Ljutomeru 44 nemških in 50 slovenskih, (40 in 38), v Ptui 156 nemških in 19 slovenskih, (145 in 19), pri Sv. Lenartu 32 nemških in 8 slovenskih, (34 in 4), v Marenbergu 28 nemških in 4 slovenskih, v Središču vseh 93 slovenskih, (104), po večini »nemški« so tudi kraji: Slovenjigradec, Vozenica, Muta. V okraji ob Dravi je leta 1891 bilo skupaj 821 nemških in 259 slovenskih glasov, letos pa 1048 nemških in 267 slovenskih glasov. Kdor pozna naše »Nemce« n. pr. v Celji, v Brezicah, v Sevnici, v Šoštanji, v Ljutomeru, v Ptui, pri Sv. Lenartu, itd. tisti pač mora te ljudi omilovati, ker vidi da reveži »v lastno skledo pljavajo«, ker si domisljujejo, da so Nemci.

Podobe iz življenja.

Strašna smrt.

(Priobčil G. M.)

Neskončno pravična je sodba božja. — Nekdo tistih besmežev ob času francoske prekucije, ki je divjal zoper prestol in altar pa je zaslužnemu povračilu vled pomiloščenja ljudomilega Ludovika XVIII odšel, nevarno

zbolil. Odkar je doprinalal zločina, nikdar se ni ozrl s prijaznim ocesom na altar, nikdar mu ni prišla iz ust beseda kesanja. Ako je kedaj imenoval Boga, zgodilo se je le z rotnjem in bogokletstvom. Jedino bitje, katero je ljubil na svetu — bila je mlada hčerka. Bog se je ozrl na njo, ter jo obvaroval pred očetovim zgledom.

Zastonj bi iskal večje kreposti, milejše in čistejše po-
božnosti.

Kakor cvet v puščavi razširja prijeten duh, tako je
sirila ta deklica vonjavo vere v tej brezbožni hiši. —
Človek je akoro pozabil na brezbožnega očeta. Ta kre-
postna hčerka, videča, da se približuje očetu strašni
smrti trenotek, pride po noči k meni, — tako nam
pripoveduje francoski duhovnik S. — s solznimi očmi
me roti, naj poskusim očeta pripraviti h kesanju. Po
pravici sem se bal, da bo moje prizadevanje zastonj,
vender pa sem brez obotavljanja šel za njo. Ker se je
bala, da bo očeta pogled na mašnika preveč razkačil,
me prosi, naj grem v navadni obleki k bolniku.

Ko stopim v sobo bolnikovo, me groza spreleti.
Ravno spal je. Lasje so se mu jezili in ustne so bile
odurno skremžene. Smrt se mu je brala na obrazu. V
mislih sem primerjal to podobo, zaznamovano z mukami
strašij, z jasnim obličjem pravičnih, katerim sem ob
smrti tolikrat na strani stal. Kako lepa je res smrt pra-
vičnega, kako strašna pa brezbožnikova.

Naposled se prebudi ter vpre v mé svoje zbegane
oči. Hči mu je trepetaje prikrila, kdo da sem ter dejala,
da sem izveden zdravnik. Ko pa pristavi, da ga upam
ozdraviti, odmaje nezaupno z glavo. Obrne se k meni
ter pravi: »Ne varajte tega nesrečnega otroka! Čutim
svojo slabost, za mé ni upanja! — Življenje gineva in
jaz se povrnem v nič.«

Zatajil sem grozo, ki me je obšla pri teh besedah,
ter mu tolažbeč prigovarjam. Osorno me zavrne:

»Vem, da mi je odbila ura. Kaj mi pomaga vaša
tolazba, le še bolj pristudite mi smrt: — Ne obračajte
mojih misli na stvari, katere me le še bolj omračé in
trpinčijo!« — Ob jednom mi namigne, naj zapustim
sobo. —

Hčerka pa pade na kolena, pritisne roko, s katero
me je odpravljala, na svoje ustne ter prežaljena reče:

»Moj oče, v imenu ljubezni, katero ste mi vedno
srazovali, vas prosim, ne zametujte pomoči, ne govo-
rite tako neusmiljeno, da vas moram izgubiti brez
upanja!«

»Kaj boš izgubila?« jo zavrne. »Kaj družega, kakor
starca, ki ti ne more ničesar več pomagati ter je le
vsemu svetu v napotje?«

»Oh, vse bom izgubila, kar ljubim in kar me veže
na življenje. Ljubi oče, vi mi lahko polajšate bolečino.
Zdaj, ko izginja slepota, katero so rodile divje strasti,
zdaj povzdignite zopet svoje oči proti nebu! Oj, rotim
vas, ne jemljite sreče svoje hčere s saboj v grob; pustite
jej upanje, da vas jedenkrat zopet vidi, da ne bodo za-
stonj prelile solze toliko noči.«

Bolnik ne odgovori ničesar. — Ne gane ga mila
prošnja, ki bi celo kamen omečiti mogla. — Od sebe
jo sune, v me pa upre pogled, katerega nikdar ne po-
zabim.

»Hči, zapovem ti, govori! Kdo je ta človek?«
Tako zarohni s prebodljivim, strašnim pogledom in hri-
pavim glasom.

Njegov glas in grozni pogled hčerko tako presune,
da se grudi na stol.

»Saj se mi je zdelo«, zakriči in besno grize rjuho,
— »duhoven je!«

»Da, gospod, mu pravim in pristopim blizje,« du-
hoven je, ki pa ne vidi v vas sovražnika božjega, le
nesrečnega brata, kateremu mora naposled vender le
smrt odpreti oči, da spozna svoje zmoto. Ne bo vam
trdo prigovarjal in dražil vesti. Pokazati vam hoče
Boga kot Očeta, polnega ljubezni in usmiljenja, kateri
se ne maščuje, dokler ima grešnik še prilžnost ke-
sanja.«

Hčerka se mej tem zopet zavé, približa se postelji,
ter se prizadeva ga sprijazniti z menoj. — Toda nje-
gova togota, katero je s trudom zadrževal, strahovito
izbruhne.

»Proč, prokleta hči! Proč!, skriplje z zobmi, —
ne pasi svojih oči nad mukami, katere si napravila svo-
jemu očetu. Ko bi imel še dovolj močij, ta dan bi bil
tvoj zadnji. — Vi pa, ki menite potolaziti moje nemirno
vest, vi človek, čegar tolazba je grenkejši kot žolč, vi
človek, kakoršne sem strl kot črve v prahu, bojte se,
da moja besnost ne stori čudeža in dá mojim udom
moč! — Mašnik v hiši, kjer se duhoven preklinja. —
Mašnik pred očmi onega, katerega pogled je bil zanje
obsodba!...«

Beseda mu zamrje na ustnih. Slna togota ga je
vrgla nazaj na posteljo in smrtna slabost nastopi. Oči,
katere so švigale pogubo ter grozile smrt, obsteklene —
hropeče grganje mu prihaja iz ust.

Obupati je prepovedano, dokler je še iskrica živ-
ljenja v človeku. — Zopet pričem težavno delo. Solze
me polijejo in glas mi trepeče. Poklekнем k vzglavju,
povzdignem roke in kličem:

»Usmiljenje in ljubezen do vaše duše me je pri-
gnala k vam. Sovraštvo do duhovskega stanu mora ne-
hati pred strahoto, ki vas čaka. Ne vidite li pravičnega
Boga! Čim delj je zadrževal svoje maščevanje, tem
hujše bo! — Nesrečnik, operite v kesanju svoje pre-
grehe? Menite, da pravice, o kateri vam govorim, ni,
ker jo vi tajite? Menite, če ste Boga tajili, da ga zato
tudi ni? Menite, da je Stvarnik odvisen od stvari? —
Glejte, poln ljubezni vas še išče ter čaka, da ga prosite
milosti. Se jeden trenotek, — in zamujeno bo. — Ura
odbije, grob se odpre. Se hočete li vanj pogrezniti brez
kesanja, z znamenjem pogubljenja?«

Pri teh besedah ga primem za roko. Ni se branil.
Ze pričem upati, da se poboljša. Toda zopet zmota!
Grozna besnost mu dá nove moči. Stisne pest in buti
me od sebe.

»Nikdar me ne dobiš! Nikoli naj se ne govori o
meni, da sem se na smrtni postelji tresel pred f...
V Boga ne verujem! In če je Bog, — naj bo! — naj
se pa maščuje! Svojo nalogo sem izvršil, altarje sem s
krvjo oskrnil, mašnike gazil po blatu, — zdaj naj
stori on svoje, ako ga veseli. — Umrjem, kakor sem
živel.«

njiokah 15 volilcev, na Laškem pa se je pustila volilna pravica 10 volilcem, od katerih je bilo znano, da bodo z nemškutarji volili. — Čudno tedaj, da se tam ni oziralo na deželni sklep in na voljo presv. cesarja, kjer je bilo Slovincem v prid. — O drugih volilnih nemških spletkah ne govorimo, ker upamo, da bodo zadnje besedo o tej »postavni« volitvi »pregovorili« naši poslanci v državnem zboru.

Državnozborske volitve na Koroškem. Razven celovsko-velikovskega okraja je povsod zmaga nemško-nacionalna stranka. — V smohorško-špitalskem okraju je za propal katoliški poslanec J. Peitler. Dobil je 66 glasov, nasprotnik A. Wernisch pa je zmagal s 83 glasovi. Za Peitlerja je bilo 13 slovenskih glasov.

Domača zdravila.

2. Bezeg.

Navadni ali črni bezeg je grm ali nizko drevo z razprostrtimi vejami. Cvete meseca junija ali julija in raste kraj gozdov, po lokah, ob potokih, v mejah in okoli hiš.

Stari ljudje trdijo, da bi se morali bezgu odkrivati, ker je takó koristen. Bezeg ima namreč mnogo zdravilne moči v sebi; vse je koristno na njem: listje, skorja, korenje, ovet in jagode.

Čaj iz bezgovega listja je najboljši kup čistilo za kri. Po lekarnah kupuješ razne planinske rastline za drag denar in si skuhaš iz njih čaj. Doma pa imaš boljše zdravilo, pa se ne zmeniš zanje. Ali res nihče ni prerok v domovini? Ali je bezeg preponižen?

Poleti lahko rabiš zeleno listje, po zimi pa posušeno. Ne pozabi torej in natrgaj mnogo listja, posuši ga v senci na zračnem kraju in potem spravi v suhem prostoru.

Tudi cvet je dobro čistilo. Za vodenične je imeniten čaj iz bezgovega korenja. Ta čaj vleče vodo iz človeka bolj, kakor katero koli drugo zdravilo. Ta čaj je pa tudi sicer popolnoma nedolžen in ne more nikoli škodovati. Tudi črne jagode so dobro zdravilo. Rabijo se kakor drugi bezgovi deli. Posušene so dobre za hudo drisko.

3. Skuta in kislo zelje.

Martin je šel na semenj. Urno je hodil, záto se je precej segrel. Ko si vzgleda nekoliko semenj, odide v gostilno, kjer zvrne kupico vina. Nato ostane na semnišču, opravi svoje stvari in odide proti domu.

Ves popoldan ga nekoliko mrazi, potem mu prihaja slabo, kašelj se ga loti, vedno bolj se og'raša vročina,

v prsih ga zbada zdaj tu zdaj tam, posebno pa na levi strani blizu srca. — Martin se je prehladil, ker je vroč pil mrzlo pijačo, in ker je stal na mrazu in na prepihu, ko se še ni ohladil. Lotila se ga je pljučnica.

Koliko ljudij umrje vsako leto za to boleznijo! V neko'iko dnéh je človek zdrav in mrtev. In vendar se začetkoma tako lahko pomaga.

Vsakdo pozna skuto, sir, ki se napravi iz kislega mleka. To je najboljšo zdravilo, če se komu kaj vname v prsih, ali v trebuhu, ali v rebrih. Skuto zmešaj s siratko; če te nimaš, vzemi vodo in jesih; potem pomazi z njo prst in tega naloži na kraj, kjer bolnika najbolj žge in bôde. Ta nakladek pusti na životu, dokler se ne posuši in strdi, potem ga moraš vsakokrat ponoviti. To priprosto zdravilo odvzame ogenj in bodenje v nekoliko urah. Od začetka so na dan kaki stiri nakladki potrebni, pozneje zadoščata dva ali trije. To je cenó in dobro zdravilo.

Manj znano, pa morda še boljše zdravilo proti pljučnici pa je kislo zelje. Vzemi nekoliko kislega zelja iz kadi, namazi precej z njim prst za prst debelo in to krpo položi na kraj, kjer te bôde, čez pa priveži popolnoma suh prt. Ostani v postelji na gorkem in ohrani to obvezo eno ali poldrugo uro. Če bolečina še ne jenja popolnoma, ponovi obvezo s zvetim zeljem. Navadno pa že prva obveza pomaga, da ne čuti nobenega zbadanja več.

Nočni čuvaj se je prehladil in dobil pljučnico. Bolelo in zbadalo ga je takó, da je trgal srajco in si laso pulil. Govoriti ni več mogel. Zena je poskusila z zeljem. Čez poldrugo uro je bolečina popolnoma izgnila, in moč je čez dva dni že vs'al.

Raznoterosti.

(Kakšne sadove ima socialno demokratična vzgoja?) V nekem kraju na Stajerskem je pred kratkim vprašal učitelj, katere so besede, ki se začenjajo z črko f. Učeniče za učencem se oglašajo in nazadnje vstane učenec in prav otročje pravi: »Z črko f se pričinja beseda far.« Začuden ga vpraša učitelj, kje je besedo slišal. — »Pri shodu volilcev,« bil je odgovor. »Šel sem z očetom med

sveto mašo k shodu.« Ko je katehet vprašal, koliko učencev je bilo preteklo nedeljo pri sv. maši, so se oglasili trije. Nasprotno pa je dvanajst učencev priznalo, da niso bili pri sv. maši, pač pa, da so bili med službo božjo pri socialno demokratičnem shodu z očetom vred. In znano je, da je bilo pri shodih volilnih socialno-demokratičnih mož tretjina otrok, ki so prišli s svojimi

stariši, in drugo tretjino pa so tvorili vajenci. — Kam bomo prišli, če se že v tako mlada srca zasajajo take stvari?

(Zaradi spovedne molčečnosti dve leti po nedolžnem v ječi.) Sodišče v Baltimore je leta 1894 obsodilo katoliškega duhovna Lurea v desetletno ječo. Vzrok je navedlo ta, ker je — kakor je sodišče sodilo — ukradel bolnemu bogatašu veliko svoto denarja. Pri sodnijski obravnavi je Lure samo to trdil, da ni tat, o tem pa, kako je denar prišel k njemu, ni črnil besedice. Casopisi so tedaj kričali in raznašali to vest — posebno liberalni in socijalno-demokratski. Sedaj pa poročajo ameriški listi, da je sodišče prišlo pravici na sled in je duhovna Lurea po dveletni ječi oprostilo in ob enem izjavilo, da jako obžaluje, ker se je prej tako zmotilo. Zvedelo se je namreč iz papirjev umrlega bogataša, da je ta dal duhovnu Lureu, ki mu je delil zakramente za umirajoče, dotično svoto z naročilom, naj jo da osebi, katero je bogataš ogoljufal. Da je pa umirajoči bogataš obljubil in ukazal vrniti prigoljufano svoto, to je spadalo pod spovedno molčečnost in zato Lure tega ni povedal. Daroval je svojo čast in svojo prostost. V plačilo za velikansko krivico, katero so mu storili, ga tolaži zavest, da je spolnil svojo težko dolžnost.

(Star „študent“.) V Varšavi uči se Rok Borisik zdravilstva, star je 75 let. Mož je bil kot soudelezenec maloruskega upora kmetov prognan l. 1846 za celo življenje v Sibirijo. Pred kratkim so ga oprostili. Sedaj nadaljuje stari dijak („stara hiša“) svoje študije.

(Razni ženitvanski zadržki.) V letošnjem predpustu sta se imela v mestecu N. dva poročiti. Ali uro pred poročenjem se skesa ženin, in le silnemu prigovarjanju prijateljev se posreči, da pride k prvotnemu sklepu. Malo zakasneli hité svatje v cerkev. Ali — glej kleka — zdaj se pa nevesta »kuja in noče v cerkev. V tožnem miru povzijejo napravljeno kosilo, da se ločijo. »Pa z osodo ne igray se človek«, zvečer sta oba voljna se vzeti. Drugi dan sta bila poročena.

(S kavo je kuril) pred nekaterimi dnevi parnik, ki je došel v Trst. Ladija je imela 30.000 vreč kave naloženih, katero je prevažala iz Južne Amerike. Zaradi viharja na morju se je vožnja zelo zakasnila, drva in oglje je pošlo, in da bi sredi morja ne obtičali, so mornarji pokurili 450 vreč kave, da so mogli priti v Trst.

(Vzvišen zgled.) Častnik razlaga novincem dolžnosti na straži. »Stražar ne sme odkazanega kraja nikakor, nikoli ne popustiti. Zapomnite si to in rimski vojščak v Pompejih vam bodi zgled! Stal je na straži pred stanovanjem mestnega poveljnika, ko je jel Vezuf ognjenik bruhati gorečo lavo in je padal razžarjeni pepel. Stal je nepremično tam, da ga je zamedel razbeljeni pepel. Poln zvestobe je ostal hrabri vojščak po koncu stojé na svojem mestu, dokler ga niso naposled po preteku tisoč sedemsto let izkopali.«

(»Kralj krojačev“) g. Worth v Parizu računi za navadno žensko obleko 1000—1500 mark, za šlep iz čipk (dvornih dam) 3000 mark; največ pa, kar je računil za jedno obleko, je bilo — 100.000 mark.

Narodno gospodarstvo.

Kedo naj bo čebelar?

(Dalje.)

Jesen je pred durmi, minul je ajdov cvet, k' je dal čebelarjem med! Veseli Dolenje hiti ukaje med pokanjem topičev preskrbet si svoje zidanice z novino. Tudi bučelarjem miga sedaj delo — trganje. Toda je najprijetnejše delo na svetu ukvarjanje s polnimi skledami dišečega medu. Komu bi bilo težavno, komu bi zato ne dostajalo časa. V malo urah si gotov z 10 do 20 panjovi. Tu, dragi čebelar bi te prav prijazno resno prosili: Opusti vendar neusmiljeno — neumno navado starega kopita, bučele z žvepljanjem in moritvijo oropati njih pridelkov. Ali ni to isto, kot čvrsto rodovitno jablano posekati v ta namen, da potem iz nje obereš sadje? Stori raje tako: Hladnega jutra ali večera konec septembra razgrni pri ulnjaku na tla kako rjuho. Na to postavi panj, ki ga misliš prezimovati ter jednega, ki bi ga sicer žvepljal. Poslednjemu vzemi matico, ter iztresi

iz njega vse bučele v plemenjak, kateremu si odvzel zadnjo končnico. Tako ojačenemu panju podaj še v jesenu nekoliko medu in videl boš, kako čvrsto ti prebije zimo.

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 15. aprila 1897 zvečer.

Loterijske srečke.

Dunaj, 20. marca:	60	7.	72.	1.	4.
Graec, 20. marca:	59.	18.	22.	61.	42.
Line, 27. marca:	60.	58.	67.	4.	41.
Trst, 27. marca:	59.	23.	75.	55.	58.

Služba organista in cerkvenika

ki naj bi se ob enem pečal s kakim rokodelstvom, se oddá s 1. majem t. l.

Župni urad Ajdovec, pošta Žužemberk. 169 1-1

Oelz^{ova} kava

je najboljši in najčistejši primesek h kavi.

149 25—4

Čestite gospodinje!

Zahtevajte in kupujte to kavo!

Prodaja se v rdečih zavitkih z belim trakom ali pa v škatljah.

Tržne cene v Ljubljani.

28. marca.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica m. st.	8 20	Špeh, povojen, kgr.	— 68
Rež,	6 30	Surovo maslo,	— 75
Ječmen,	5 50	Jajce, jedno	— 2
Oves,	6 20	Mleko, liter	— 10
Ajda,	7 —	Goveje meso kgr.	— 64
Proso,	7 —	Telečje	— 64
Koruza,	5 —	Svinjsko	— 62
Krompir,	2 20	Kostrunovo	— 40
Leča hktl.	12 —	Pišaneč	— 65
Grah,	12 —	Golob	— 20
Fižol,	10 —	Seno, 100 kgr.	2 20
Maslo kgr.	— 96	Slama,	2 14
Mast,	— 70	Drva trda, 4 kub.mtr.	6 14
Špeh, svež	— 64	» mehka	4 80

Lekarna pri Mariji Pomagaj v Ljubljani.

Novo urejena 141 (6)

lekarna „pri Mariji Pomagaj“

M. Leusteka, Resljeva cesta št. 1

poleg mesarskega mosta v Ljubljani

priporoča gospodarjem in kmetovalcem - živinorejcem

izvrstni redilni prah za živino

konje, govedo in prašiče

jeden zavojček z rab. navodom 30 kr., dvakrat toliko 50 kr.

Velika zaloga vseh preizkušenih, izbornih delujočih domačih zdravil, katera se po časnikih in cenikih priporočajo kot izvrstna sredstva proti raznim boleznim. — Razpošilja se vsak dan dvakrat s pošto.

Resljeva cesta št. 1 poleg mesarskega mosta.

Velika izbira lepih, porabnih daril za Božič in novo leto!

Najboljše ure po najnižji ceni

in

veržice, uhane, prstane itd.

ima v zalogi

Fr. Čuden, urar v Ljubljani

na Mestnem trgu

nasproti rotovžu

Popravila izvršuje kar možno natančno pod jamstvom.

Zaloga in popraviljanje koles za vozarenje (biciklov) po niski ceni. 101 12

Častni diplom Celje 1888

Jožef Tabor 1883-1

tovarna cementnih izdelkov v Celji in na Zidanem mostu.

Priporoča častitemu občinstvu, stavbenim mojstrom in častiti duhovščini svojo veliko zalogo cementnega blaga po jako niski ceni: Cementne plošče štiri in šestoglate, gladke in natiskane v različni velikosti in v različnih barvah, posebno za tlake v cerkvah, dvoranah in hodnikih. Trotar-plošče križaste in rjaste, velike in male za pred hiše in po kolodvorih in tudi zraven spadajoča robna kamena.

Dalje imam tudi v zalogi stopnice, podboje za dur, kamena za pred vodnjake, konjske jasi, svinjska korita, plošče za dimnike, (mize za na vrte ali utice z napisom ali gladke). Okrogle stebre ali (falarje) velike in majhne za cerkve, dvorane in hodnike, nagrobna kamena in kamena za grobne križe. Prevzamem tudi vse betonirane po konjstih in govejih hlevih in po večak po najnižji ceni. Jožef Tabor, izdelovatelj cementnega blaga v Celji, Kolodvorske ulice št. 13, na Zidanem mostu, Britje št. 100.

Mihael Prestenjak, v Dravljah h. št. 50, pošta št. Vid nad Ljubljano, krovce z škrlinimi ploščami, domačimi in no zemskimi, prevzame

kritje in popravo raznih poslopij,

priporoča se tudi častiti duhovščini za popravo in kritje cerkev in cerkvenih zvonikov solidno in po ceni. 155 3-3

135 4³/₄ klg. kave 10-6

poštne prosto proti povzetju, ali če se denar naprej pošlje, zjamčeno najboljšo blago.

Afrik. moka, biserna . . . gld. 5 20

Santos, fini . . . 5 40

Kuba, zelen, posebno fini . . . 5 88

Cejlon, modrozelen, p. f. . . 6 80

Zlati java, rumekast, p. f. . . 6 80

Biserna kava, zelo fina . . . 6 90

Arab. moka ff. blagodišeč . . . 7 75

Cenik in carinski tarif zastoj.

Ettlinger & Co. Hamburg.

Živinska sol

po nižjani ceni dobi se

vedno v vsaki množini pri

Frano Fisoher - ju v

Kamniku. 162 3-2

Hiša 151 2

napredaj z 12 meriki posetve blizu cerkve pod ugodnimi pogoji.

Več pov. Jos. Kordež v Šentjurju pri Kranji.

100 do 300 gld.

na mesec lahko pošteno zasluži sleherni ter povsod brez zgube, ako hoče prodajati postavno dopuščena državna pisma in srečke.

Ponudbe pod naslovom: „leichter Verdienst“ Rudolff Mosse, Dunaj. (747 10-10)

Deloljubne

osebe — povsod — katere iščejo trajni denarni zaslužek, naj pisмено povprašajo pod „Zukunftsvorsorge“ Grädec, poste restante. 158 8-3

Agentje,

obiskujejo privatnike, se sprejmo proti visoki proviziji razpečevanje posebnovrstnih lesenih zagrinjal in polkeni, že šestkrat odlikovanih. Ponudbe z referencijami na C. Klem, Braunau tovarnar i. B. (Ustanovljeno 1878.) Največji zavod za tako blago. 142 5

(130) (3)

Kdo pije

Kathreiner

Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdo ljubi okusno kavo, hoče zdrav ostati in si kaj prihraniti.

Slavnemu občinstvu usojam si uljudno priporočiti svojo trgovino in naznaniti, da

kuham pristno žganje in brinjevec, posebno priporočen od gg. zdravnikov.

V zalogi imam tudi manufakturno blago, n. primer: sukno, hladovino, bele in pisane tkanine, predpasnike, židane, volnote, pikčaste, kamrikaste in žepne rač. normalne brajce, ovrtačke, blago za krojače in šivilje.

Cenjenim gospodinjam priporočam izvrstno moko, orehova jedra, rozine in razno specerijsko blago.

— Vse po najnižji ceni. —

167 2-1

B. Ručigaj v Mengau.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Progradi pri Rogatec-Slatini

Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblastev.

Najstarejše, najpristnejše, najreelnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, ki uteši prane in pljučne bolezni krč v želodcu itd. ter je vsopra-

V svrhu varnosti ob-
činstva pred ničvred-
nimi ponarejanji no-
sim od sedaj nadalje
to le oblastveno regi-
strovano varstveno
znamko.

bno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbo. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupece nič vrednih ponarejenj, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Progradi pri Rogatec-Slatini**. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštenu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

139 20-6 v Progradi pri Rogatec-Slatini. 19 20-11

Sidro Liniment. Capsici compos.

144 5 iz lekarne Richter-jeve v Pragi

priznana izvrstne bolečine olajšujoče mazilo je dobilo posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 glid. v vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratek kot 46 25-14

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah s znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna
pri zlatem levu v Pragi.

Matej Oblak,

klepar na Vrhniki

se priporoča za raznovrstna kleparska dela pri cerkvenih in drugih stavbah, kakor: pokrivanje zvonikov, kapel, cerkv itd., izdelovanje strešnih žlebov, streševodov po najzanesljivejšem načinu in po nizki ceni itd. Mnogobrojna pohvalna priporočila od cerkvenih predstojnikov in drugih so na raspolago.

100 6-2

Ta domača zdravila dobijo se najceneje po pošti; so mnogo let izkušena, z dobrim uspehom rabljena. Vsako zdravilo ima postavno varstveno znamko, je najboljša kakovosti, vedno sveže in priznane. Posebno so

Doktor pl. Trnkóczy-jev ~~as~~ **ovet**
je vrbalno sredstvo pri bolečinah v križu, v rokah in nogah itd., okrepčuje žile in mišice človeškega telesa, osobito po napornem, utrudljivem delu in trajni hoji. Uspešno je rabijo hribolazci, vojaki, biciklisti in jahači.

Najboljše dietično sredstvo za želodec!

Marija-Lurški
grenčec za žedece

Steklenica 50 kr.,
6 steklenic 2 glid. 50 kr.

Priporoča se najtoplejše kot kemično čisti, hygienični, dietični želodečni liker.

Ta dobi grenčec za želodec je med vsemi grenčiči, oživljajočimi soki itd. najpriporočljivejši. Oživlja in okrepčuje želodec, vzbuja slast do jedi, s kratka, je najboljši, z mnogimi zahvalnimi pismi priporočen grenčec za želodec.

Vse te, kakor vsa druga zdravila razpošilja na vse kraje vsak dan po pošti

lekarna Trnkóczy

zraven rotovža

Ljubljana, Kranjsko. 68 (12-10)

Svarilo! Ta liker pristen je le tedaj, ako je na vsaki steklenici od lekarne uradno zadržana varnostna znamka „Marija-Lurška v jami.“

Usojam si prečastiti duhovščini, slavnemu občinstvu in velespoštovanim odjemalcem uljudno naznaniti, da sem dnem 8. februarja t. l. preselil svojo

trgovino

s klobuki, čepicami in krznarskimi izdelki iz prejšnje prodajalnice v gosp. Kirbita hiši na Kongresnem trgu v novo urejene

prodajalnišne prostore

v Wolfevi (preje gledališni) ulici št. 5

Ob tej priliki se priporočam vsestranski ter prosim, da se mi ohrani tekot 28 let pridobljena časteča me blagonaklonjenost sl. občinstva.

Velespoštovanjem

152 6-4

Anton Krejči.

Istotam je tudi trgovina s klobuki za dame.

Preobleke. Najnižje cene.

L. Mikus, čel.
tovarna družbot,
Ljubljana, Mostni trg, 16.

Skrbno izdelovanje.

Največji izbor.

170 18-1

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličanstva.

XXXI. državna loterija

za civilno-dobrodelne namene.

7816 dobitkov v gotovini, razdeljenih v 148 dobitkov s 3834 preddobitki in 3834 podobitki v skupnem znesku 185.000 kron v zlatu in 100.950 gld.

veljave in sicer:

1 dobitok po 150.000 kron v zlatu 150.000, 1 dobitok po 15.000 kron v zlatu 15.000, 1 dobitok po 5.000 gld. 5.000, 1 dobitok po 4.000 gld. 4.000, 1 dobitok po 3.000 gld. 3.000, 1 dobitok po 2.000 gld. 2.000, 1 dobitok po 1.800 gld. 1.800, 1 dobitok po 1.600 gld. 1.600, 1 dobitok po 1.400 gld. 1.400, 3 dobitki po 1.000 gld. 3.000, 4 dobitki po 800 gld. 3.200, 4 dobitki po 600 gld. 2.400, 4 dobitki po 500 gld. 2.000, 4 dobitki po 400 gld. 1.600, 4 dobitki po 300 gld. 1.200, 4 dobitki po 200 gld. 800, 8 dobitkov po 175 gld. 1.400, 14 dobitkov po 150 gld. 2.100, 18 dobitkov po 100 gld. 1.800, 28 dobitkov po 75 gld. 2.100 gld. 52 dobitkov po 50 gld. 2.600, 96 dobitkov po 30 gld. 2.880, 50 dobitkov po 25 gld. 1.250, 182 dobitkov po 20 gld. 3.640, 584 dobitkov po 15 gld. 8.760, 350 dobitkov po 12 gld. 4.200, 1350 dobitkov po 10 gld. 13.500, 660 dob. po 7 gld. 4.620, 4400 dob. po 6 gld. 26.400.

Žrebanje se vrši nepreklicljivo 10. junija 1897. Srečka stane 2 gld. avst. velj. — Srečke se dobé pri oddelku za državno loterijo na Dunaji I. Kienmargasse 7, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, pri davčnih, poštah, brzojavnih uradih, v menjalnicah itd. Igralni načrti za kupovalce zastoj. Srečke se razpisujejo poštne proste.

Od c. kr. lot. ravnateljstva,

160 6-2

oddelek za drž. loterijo.

*Raznovrstne vozove,
štajerske vagerle,*

na pol pokrite kočije,

*landaverje,
tovorne vozove itd.*

izdeluje in ima tudi v zalogi

Peter Keršič

izdelovalec vozov

v Spod. Šiški pri Ljubljani.

Izborna svojo zalogo

raznovrstnih vóz

kritih in nekritih

lično in trpežno izdelanih priporoča prečast. duhovščini in sl. občinstvu

Fr. Šiške naslednik

J. Demšar

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po
165 2 niski ceni. 194 6-3

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni urednik: Ivan Rakovec.

Herbany-jev podfosfornasto-kisli

apneno-železni sirup

Ta 26 let s največjim uspehom rabljeni, prsi sirup rastaplja slez, upokojuje kašelj, pomanjšuje pót, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahke si prisvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, rastopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejanje kostij.

Cena steklenici je 1 gld. 25 kr., po pošti 20 kr. več 113 9 za zavijanje. 668 20-19

Svarilo! Svarimo pred ponaredbami, ki se pojavljajo pod enakimi ali podobnimi imi ali, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 26 let obstoječega podfosfornasto kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj te torej vselej izrečno Herbany-jev apneno-železni sirup. Paži naj se tudi na to, da je kraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in posomi, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z drugimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe!

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“

VII/1, Kaiserstrasse 78 in 75.

Zaloga tudi skoro v vseh lekarnah.

Pege

154 10-3 odpravi v 7 dneh popolnoma

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvornih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

4 zlate, 18 srebrnih kolanj, 30 častnih in priznanih diplom.

**Kwizdov
restitucijski fluid**

c. in kr. priv. umivalna voda za konje
cena stekl. 1 gld. 40 kr. a. v.

Vše tekom 35 let uporabljavana v dvornih hlevih, v večjih konjarnah vojaških in civilnih, krepi pred in ojačuje po velikih štrapacah, pri izpahnjenu, otrdelosti mišic, kit itd., usposablja konja k trajnemu naporu pri tekanju.

Pristen dobi se le, ako je pristenjena varstvena znamka, v vseh lekarnah in droguerijah v Avstro-Ogerski. 116 (8-3)

Glavna zaloga:

Fran Iv. Kwizda

c. in kr. avstr.-ogerski in kralj. rumunski dvorni založnik
okrožni lekarnar v Korneuburgu pri Dunaj

Tiska „Katoliška Tiskarna.“